Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36525
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

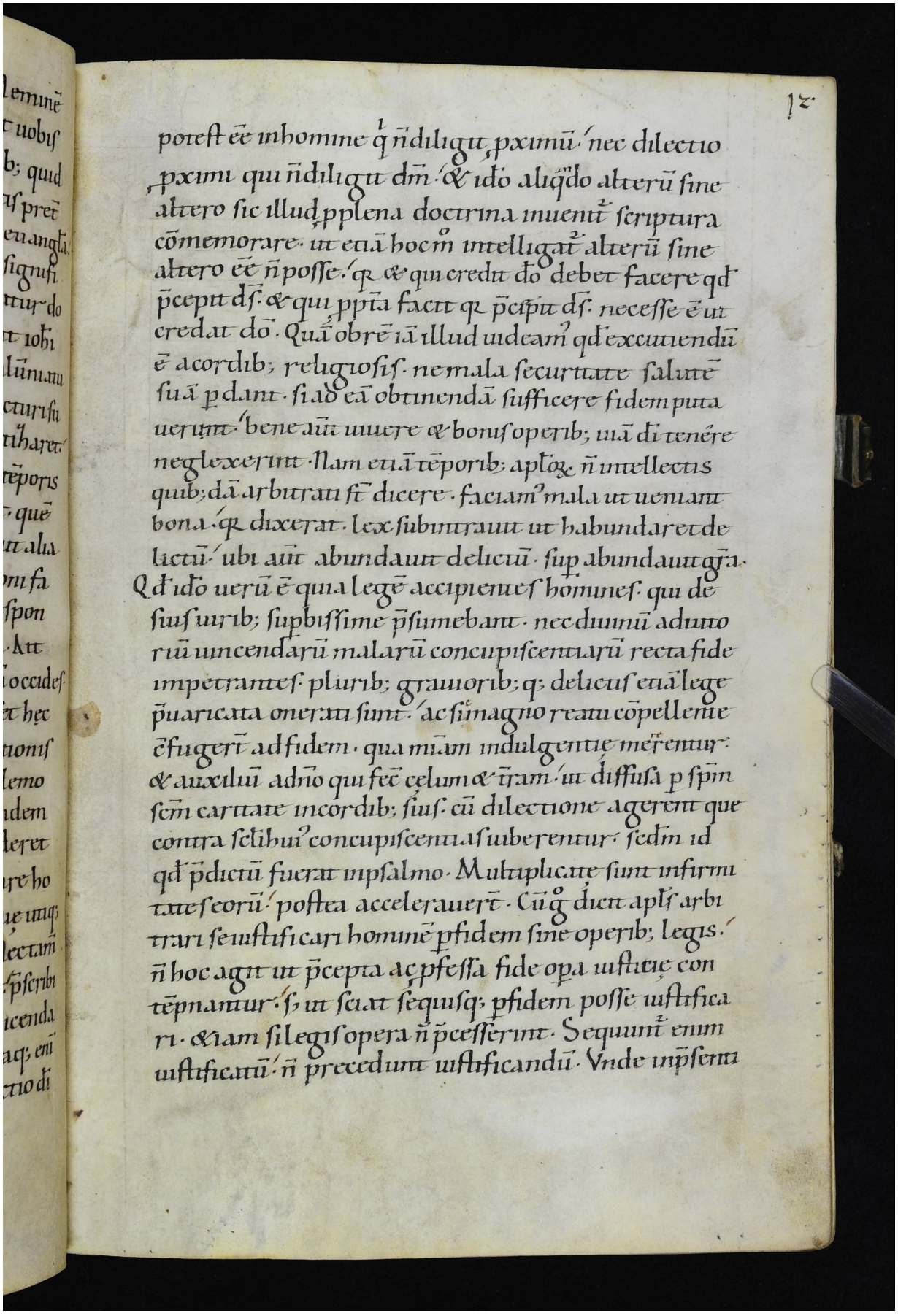

12.

potest ee inhomine q̄ nō diligit pximū. nec dilectio
pximi qui nō diligit dm̄. & idō aliq̄do alterū sine
altero sic illud pplena doctrina inuenit scriptura
cōmemorare. ut etiā hoc m intelligat alterū sine
altero ee nō posse. qr & qui credit dō debet facere qd
pcepit dns. & qui ppta facit qr pcepit dns. necesse ē ut
credat dō. Quā obrē iā illud uideam qd excutiendū
ē acordib; religiosis. ne mala securitate salutē
suā p dant. si ad eā obtinendā sufficere fidem puta
uerum. bene aūt uiuere & bonis operib; uā di tenēre
neglexerint. Nam etiā tēporib; aplōr nō intellectus
quib; dā arbitrati sē dicere. faciam mala ut ueniant
bona. qr dixerat. lex subintrauit ut habundaret de
lictū. ubi aūt abundauit delictū. sup abundauit gra.
Qd idō uerū ē quia legē accipientes homines. qui de
suis uiribus; supbissime p̄sumebant. nec diuinū aduto
riū uincendarū malarū concupiscentiarū recta fide
impetrantes. pluribus; grauioribus; q; delictis etiā lege
p̄uaricata onerati sunt. ac sic magno reatu cōpellente
ē fugerē ad fidem. qua miām indulgentię mērentur.
& auxiliū adnō qui fēc celum & tram. ut diffusa p spm
sēm caritate incordib; suis. cū dilectione agerent que
contra scelibus concupiscentias subderentur. sedm id
qd p̄dictū fuerat inpsalmo. Multiplicate sunt infirmi
tates eorū. postea acceleraueri. Cū g dicit aplūs arbi
trari se iustificari hominē p fidem sine operib; legis.
nō hoc agit ut p̄cepta ac pfessa fide opa iustitię con
tēnantur. s; ut sciat sequiq; p fidem posse iustifica
ri. & iam si legis opera nō p̄cesserint. Sequunt enim
iustificatū. nō precedunt iustificandū. Vnde inpsemi